

NGUYÊN TẮC GIA QUYẾN BỆNH NHÂN CẦN GIỮ GÌN ĐỂ GIÚP CHO NGƯỜI BỆNH AN TOÀN VĨNG SANH.

(Dịch lại từ tài liệu của Tịnh Tông Học Hội Úc Châu)

1.
 - Gia quyến không được khóc lóc trước mặt bệnh nhân, không được hỏi thăm vấn đề nóng lạnh để tránh chướng ngại việc niệm Phật. Càng không được sờ mó, di động thân thể bệnh nhân mà khiến họ bị đau đớn. Phải biết người mới mất đau đớn như con rùa bị lột mai. Trong giây phút sanh tử này, tuyệt đối không tăng thêm những tình cảm đau buồn và tạo sự đau đớn trên thể xác của họ. Chỉ duy nhất một lòng vì họ niệm Phật, như vậy mới thật sự là hiếu thảo và quan tâm thương yêu.
 - Trước và sau khi mất, ít nhất phải niệm Phật không gián đoạn 12 giờ đồng hồ.
 - Nếu bệnh nhân ở bệnh viện, khi biết bệnh tình không thể cứu chữa, hãy nên lập tức ngưng ngay, nhanh chóng xuất viện, đồng thời phải liên lạc với ban trợ niệm, về nhà tìm một nơi yên tĩnh để sớm bắt đầu công việc niệm Phật. Trong lúc di động người vãng sanh (bất luận họ đã tắt thở hay chưa), đều phải thực hiện 2 việc sau:
 - Ngay lúc này lớn tiếng niệm Phật.
 - Mời một người trong gia quyến của họ nói bên tai họ rằng: chúng tôi (con) di chuyển thân thể của (Bác, Cô,...). (Bác, Cô,...) phải giữ chánh niệm. Dốc sức niệm Phật.
 - Chúng ta bây giờ lên xe.
 - Bây giờ chúng ta xuống xe.
 - Chúng ta đã về tới nhà.
2. Có thể mời gia quyến cùng nhau trợ niệm, đồng thời cử ra một người giúp giải quyết mọi thứ chướng ngại trong khi trợ niệm. Bởi vì người nhà mới là then chốt, chúng ta chỉ là ngoại duyên. Người vãng sanh rất dễ tiếp nhận sự quan hoài của người trong gia đình. Mọi người đều đồng tâm hiệp lực niệm Phật mới có thể cảm thông với nguyện lực của Phật A Di Đà và Ngài phóng từ quang gia hộ làm cho người vãng sanh liền được lợi ích to lớn. Do đó trong thời gian trợ niệm, người

nhà nhất định không được rời khỏi. Từ 8 đến 12 giờ sau mới được làm những việc khác.

Người nhà hãy tạm gác mọi việc để dốc lòng niệm Phật, nếu có việc cần phải giải quyết, thì chỉ cử một người đi làm. Gia quyến nên tự sắp xếp luân phiên nhau niệm Phật cùng với ban trợ niệm. Điều này vô cùng quan trọng.

3. Khi chưa tắt thở, trong vòng 12 giờ trợ niệm, nên mời người nào mà bình thường hay thân cận với người bệnh, cứ khoảng 1 đến 2 tiếng hoặc khi phát hiện họ lâm vào trạng thái dị thường, thì nhắc nhở họ tỉnh thức và giữ chánh niệm niệm Phật. Văn nhắc nhở như sau:

(Bác, Cô) hãy mau niệm Phật. Khi Phật A Di Đà tới, mau mau theo Ngài mà đi.

4. Nếu trong lúc trợ niệm, thấy người bệnh có vẻ mỏi, chán niệm Phật hoặc đau khổ gãy giụa, hoặc họ thấy oan gia trái chủ đến đòi mạng... Đây chính là nghiệp chướng hiện tiền, chướng ngại vãng sanh. Lúc này phải khẩn thiết đối trước hình Phật, vì oan gia trái chủ của họ mà khai thị.
5. Những người mà người bệnh ghét, hoặc không ưa, thì chớ để họ đến gặp mặt, hầu tránh cho người bệnh sanh tâm sân mà bị đọa vào ba đường ác.
6. Không nên gấp rút lau mình, thay quần áo, rút ống kim... cho bệnh nhân. Những hành vi này làm tổn thương đến bệnh nhân một cách nghiêm trọng. Cũng không được tự tiện sờ mó vào người bệnh nhân. Phải chờ sau 12 đến 24 giờ mới được làm những thứ này.
7. Nếu tắt thở ở bệnh viện, chớ bao giờ vội đưa vào phòng lạnh hoặc chích thuốc chống thân bị rã, để tránh cho người ra đi cái cảnh đau đớn giống như bị đưa vào "địa ngục băng hàn". Nếu sợ có mùi hôi, có thể đốt nhang trầm hoặc để nước đá lạnh, tuy nhiên, đừng để nước đá quá gần thân xác người vãng sanh. Hỏa thiêu hoặc đưa vào phòng lạnh phải sau 7 ngày, vì e rằng có việc hồi dương xảy ra. Trừ phi bị chết vì ngoại thương hoặc bệnh nghiêm trọng.
8. Khi làm tang lễ, đãi khách thì toàn bộ nên dùng chay. Nếu sát sanh để tế lễ sẽ tạo thêm nghiệp tội cho người vãng sanh.
9. Trong thời gian tang sự, phải cử việc vợ chồng, giữ ngũ giới thập thiện, tuyệt đối cấm chỉ sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu.
10. Gia quyến nên lấy việc mỗi ngày niệm Phật hồi hướng làm điều thiết thực. Làm vậy sẽ được công đức vô cùng thù thắng, âm dương đều được lợi.
11. Trong 49 ngày gia quyến nên hoàn toàn dùng chay. Nếu không thể được thì trong 49 ngày cố gắng không nấu thức ăn mặn trong nhà. Phải biết tiết kiệm phước, không được có bất cứ hành vi phung phí gạo, rau... Phải vì người vãng sanh mà tích phước, làm việc công đức, như: cúng dường Tam Bảo, phóng sanh, in kinh, cứu giúp người nghèo khổ... Đem những công đức này hồi hướng cho người vãng sanh, họ sẽ được lợi ích thù thắng không gì sánh bằng.
12. Trước khi chôn cất hoặc thiêu:
 - Trước bàn Phật cần cúng hoa tươi, trái cây, nước trắng.
 - Trước bàn Linh mỗi ngày cúng cơm 3 lần (thức ăn chay).

- Sáng: cháo, thức ăn bằng đậu hũ.
- Trưa và tối: một chén cơm, một đôi đũa. Một mâm để 6 món thức ăn, một ly nước trong. Trái cây thì thay mỗi ngày.
- Sau khi chôn cất xong, không cần phải cúng cơm mỗi ngày 3 lần.
- Ngay ngày đi chôn (hoặc thiêu):
 - Trước bàn Phật thì cúng hoa tươi, nước và trái cây (ngày này phải thay trái cây mới). Cúng 4 loại trái cây trong một đĩa hoặc mâm lớn, một chén cơm nhỏ, 6 chén nhỏ thức ăn, 1 ly nước trắng.
 - Trước bàn Linh thì cúng 1 chén cơm, 1 đôi đũa, 6 chén nhỏ thức ăn, 1 ly nước trắng, hoa tươi, 4 loại trái cây trong một đĩa hoặc mâm trung.
 - Trước bàn để cúng tế thì đặt 12 đĩa thức ăn, mỗi bên để một rổ trái cây.
 - Tụng kinh A Di Đà, hồi hướng. (Nếu không thỉnh được pháp sư, cư sĩ tại gia có thể làm thế).

13. Trong 7 thất (49 ngày):

- Mỗi thất: Sáng từ 10:00 đến 11:00 tụng kinh A Di Đà, niệm trăm tiếng Phật hiệu, cúng ngô, hồi hướng. (Phần cúng ngô có thể chiếu theo cách cúng ở ngày đi chôn cất).